

[Landbrugsministeren]

kraft, og kommissionen har drøftet, i hvilket omfang uddannelseskra­vet bør opretholdes.

Landbokommissionen lægger vægt på en fortsat udbygning af de eksisterende jordbrugsuddannelser. Regeringen er enig i kommissionens synspunkter på dette punkt, ligesom regeringen er enig i at fastholde kravet om uddannelse (grønt bevis eller tilsvarende) som forudsætning for tildeling af støtte, f.eks. efter yngre jordbruger-ordningen eller efter den kommende bedriftsforbedringsordning, der vil afløse moderniseringsloven.

Med hensyn til spørgsmålet om opretholdelse af uddannelseskra­vet som erhvervsbetingelse er der i landbokommissionen enighed om, at kravet kan bortfalde for mindre bedrifter. Landbokommissionen tager dog ikke endelig stilling til den nærmere afgrænsning af disse bedrifter. Herudover rejser betænkningen spørgsmål om bortfald af uddannelseskra­vet også ved større bedrifter, herunder heltidsbedrifter.

Regeringen finder, at en lempelse af det gældende uddannelseskra­v bør indgå i overvejelserne om en revision af landbrugsloven. Ved kravets udformning bør under alle om­stændigheder tilsigtes en forenkling af de gældende krav og af de ejendoms­kategorier (bæredygtig, reel ejendom, ejendom af uhen­sigtmæssig størrelse), der anvendes i admini­strativ praksis.

5. Selskaber.

Med hensyn til spørgsmålet om selskabers adgang til at erhverve landbrugsejendomme peges der traditionelt på, at selskabsformen har betydning i skattemæssig henseende, i forbindelse med generationsskifte og for finansieringen af jordbrugserhvervene. De gæl­dende restriktioner vedrørende selskabers mulighed for at erhverve en landbrugsejen­dom går i det store og hele tilbage til 1950'erne, og en væsentlig liberalisering af de gældende regler synes ikke af landbokom­missionen at blive betragtet som et centralt punkt i en revision af landbrugsloven.

Det fremføres ganske vist ofte, at de gæl­dende regler om selskabserhvervelser stiller jordbrugerne dårligere end udøverne af andre erhverv, som har adgang til at fungere i selskabsform. Denne betragtning er som regel knyttet til skattemæssige overvejelser, og spørgsmålet er derfor, om der ikke er tale om

et problem, som snarere bør løses i skatte­lov­givningen end i landbrugsloven.

Landbokommissionen peger på forskellige mulige udformninger af reglerne om sel­skaberhvervelse. Den omtaler muligheden af en begrænset lempelse af de gældende regler, således at der gives jordbrugere adgang til at eje og drive en landbrugsejendom i selskabs­form inden for snævre grænser, og af en op­retholdelse af de gældende regler.

Landbokommissionen har således overvej­et selskabsregler, der vil kunne finde anvendelse for alle landbrugsejendomme. En anden synsvinkel kunne være at overveje, om en adgang til selskaberhvervelse kunne løse de særlige problemer, som består for visse typer landbrugsejendomme, især de større ejendomme, hvortil der er knyttet særlig om­kostningstyngende kulturværdier.

Med hensyn til de såkaldte driftsselskaber, der i de seneste år synes at have opnået en vis udbredelse, anfører landbokommissionen, at der er tale om en konstruktion, som kun antages at have interesse for velkonsolide­de landbrugere med høj skatteevne. Landbo­kommissionen finder, at der på grundlag af hidtidige erfaringer ikke er behov for at gribe ind over for denne driftsform, der næppe vil få stor udbredelse. Kommissionen har i øv­rigt lagt vægt på, at driftsselskaber ikke uden tilladelse kan forpagte landbrugsjord.

6. Andelsbrug.

I forbindelse med overvejelserne om sel­skaber i jordbruget har landbokommissionen specielt overvejet den særlige ejerform, der betegnes som andelsbrug.

Der har gennem de senere år været ad­gang til på grundlag af dispensation fra erhvervsreglerne at etablere andelsbrug. Regeringen er imidlertid enig med landbo­kommissionen i, at det vil være hensigtsmæs­sig at søge gennemført en forenkling af reg­lerne i landbrugsloven, således at andelsbrug i videst muligt omfang kan erhverve en land­brugsejendom direkte på grundlag af lovens regler og ikke gennem dispensation.

7. Drift og struktur.

Det er et grundlæggende princip i land­brugsloven, at landbrugsjorderne skal under­gives en jordbrugsmæssig udnyttelse i det omfang, de er egnede til dyrkning.